

Csukás István • Sajdik Ferenc

POM POM meséi

**Szegény
Gombóc
Artúr**

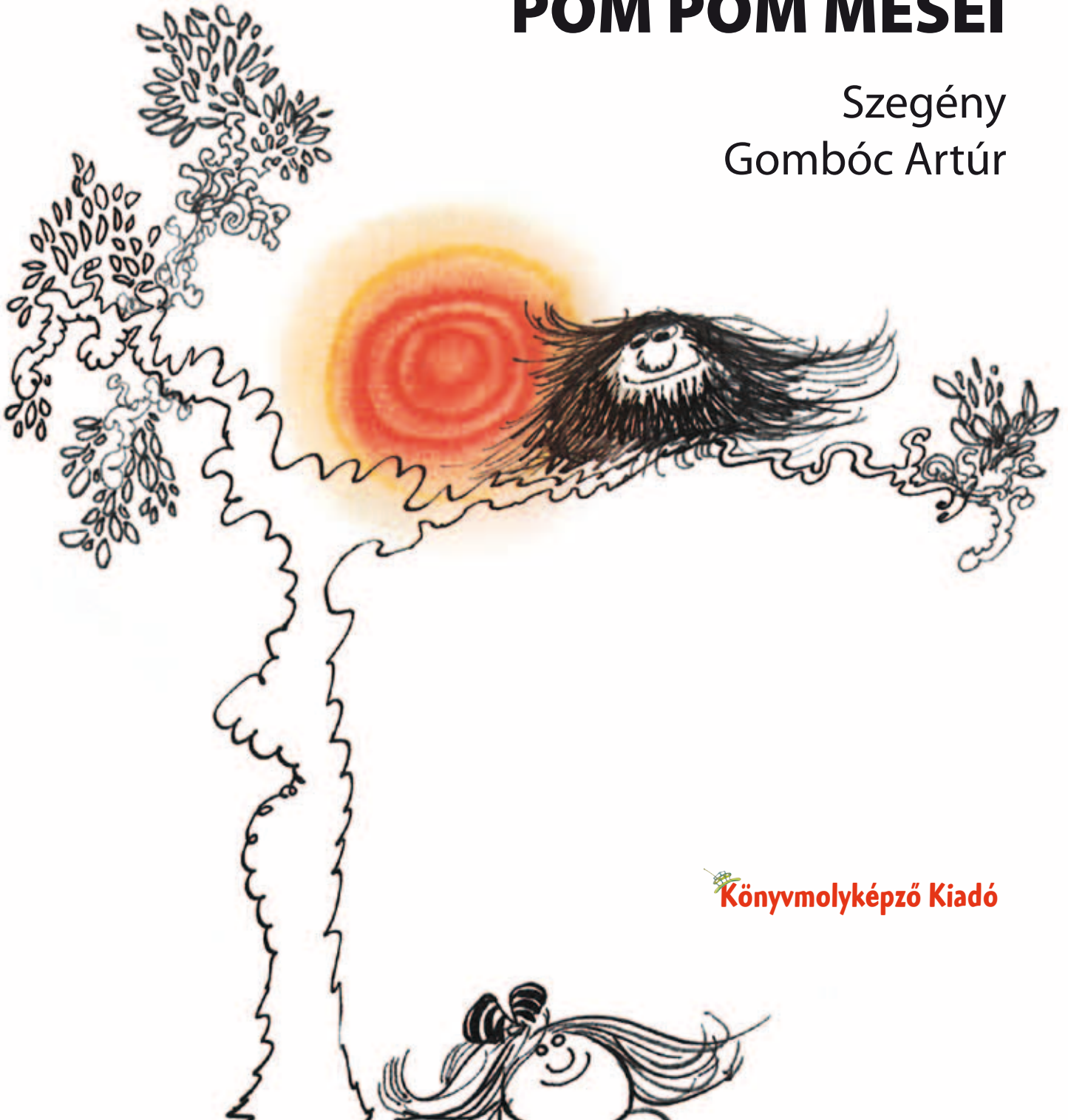

CSUKÁS ISTVÁN – SAJDIK FERENC

POM POM MESÉI

Szegény
Gombóc Artúr

Könyvmolyképző Kiadó

A mű címe: Pom Pom meséi. Szegény Gombóc Artúr
Írta: Csukás István
Rajzolta: Sajdik Ferenc

ISBN 978 963 245 222 7

© Csukás István és Sajdik Ferenc, 2010

© Kiadta a Könyvmolyképző Kiadó, 2010-ben

Cím: 6701 Szeged, Pf. 784

Tel.: (62) 551-132, Fax: (62) 551-139

E-mail: info@konyvmolykepzo.hu

www.konyvmolykepzo.hu

Felelős kiadó: A. Katona Ildikó

Műszaki szerkesztő: Bágyoni József

Nyomta és kötötte az Alföldi Nyomda Zrt., Debrecen

Felelős vezető: György Géza vezérigazgató

Minden jog fenntartva, beleértve a sokszorosítás, a mű bővített, illetve rövidített kiadásának jogát is. A kiadó írásbeli engedélye nélkül sem a teljes mű, sem annak része semmilyen formában – akár elektronikusan vagy mechanikusan, beleértve a fénymásolást és bármilyen adattárolást – nem sokszorosítható.

Pom Pom ült egy ágon. Hogy ki is Pom Pom? Hogy nem ismeritek? Ó, igazán senki sem ismeri, mert hol ilyen, hol olyan! Bámulatosan tudja változtatni az alakját! Ha akarja, olyan, mint a szörpamacs vagy paróka vagy egyujjas, kifordított bunda-kesztyű vagy szobafestő pemzli, vagy papucs orrán pamutbojt. Most leginkább egy szórsapkához hasonlít, ahogy ül az ágon. Föl-le, föl-le jár, mivel egy kis szellő hintáztatja az ágat.

Egyszer fönt, egyszer lent. Aztán persze középen is.

Picur kíváncsian figyelte. Fölnézett, aztán le s persze középre is.

– Most olyan nehéz vagyok, mint... mint szegény Gombóc Artúr! – mondta Pom Pom fülmagasságban, mivel a szellő elfutott, s az ág abbahagyta a hintázást. – Elmeséljem?

– Igen – mondta Picur. – Majd szép lassan megyek. Az iskola megvár.

Pom Pom Picur fejére ült, mint egy sapka, és mesélt. És senki, de senki se vette észre, hogy Pom Pom nem sapka, és senki, de senki se értette, hogy miért nevetgél Picur, ahogy lassan, nagyon lassan ballagott az iskolába.

– Hol is kezdjem a mesét Gombóc Artúrról, a dagadt madárról?

Legjobb, ha azzal kezdem, hogy mi volt a legnagyobb szívfájdalma Gombóc Artúrnak!

De ez se igazán jó kezdet, mert ha lehet, legelőször mindig az örömet keressük. A bánat meg a szívfájdalom még ráér!

Vagyis minek örült a legjobban Gombóc Artúr?

A csokoládénak! Igen, ez a jó kezdet, a csokoládé!

Gombóc Artúr a világon mindennél jobban szerette a csokoládét.

Ha megkérdezték tőle, hogy milyen csokoládét szeret a legjobban, habozás nélkül fújta, mint aki éjjel-nappal ezen törí a fejét.

A kerek csokoládét, a szögletes csokoládét,
a hosszú csokoládét, a lapos csokoládét és
minden olyan csokoládét, amit csak készíte-
nek a világon.

És mi volt a legnagyobb bánata Gombóc Artúrnak?

Hogy minden hiába, mert csak hízik, csak kövéredik, csak dagad, pedig keményen és összepréselt csőrrel fogyókúrázik!

Mikor nem a csokoládéra gondol, akkor a fogyókúrára gondol.

Hogy mi mindenről mondott már le!

Lemondott a vízről, a tejről, a teáról, a főzelékről, a kenyérről, a sóról, az almáról, a körtéről, a narancsról, a citromról, a kóláról, lassan már mindenről lemondott, kivéve a csokoládét.

És mégis csak hízik, csak dagad, már olyan dagadt, hogy elpattan alatta az ág, ha rárepül... megrogyyan alatta a kémény, ha ráül... elgömbül alatta a tv-antenna...

Éppen ezért már nem is röpköd a levegőben, különben is egyre nehezebben tud már felrepülni. Csak gubbaszt és fogyókúrázik! Illetve majszolja a csokoládét, mert azért valamit kell enni!

Egy reggel látja ám Gombóc Artúr, hogy az égen
közönséges a madarak, meg a villanydróton gyülekez-
nek, meg a háztetőn sorakoznak, aztán: huss! – elre-
pülnek Afrikába.

Az egyik madár visszakanyarodott, s lekiáltott a bá-
mészkodó Gombóc Artúrnak:

– Te nem jössz?

Gombóc Artúr gyorsan megnézte a naptárt, s a
homlokára csapott. „Hát persze! Ősz van! Teljesen ki-
ment a fejből a nagy fogyókúra miatt!”

Felnézett a fákra: a levelek is lehulltak.

Vagyis itt az ideje, hogy elinduljon Afrikába!

Még egy pillantást vetett a vándorútra kelt madarak után, hogy megjegyezze az irányt, merre kell menni Afrikába.

De előbb még becsomagolt.

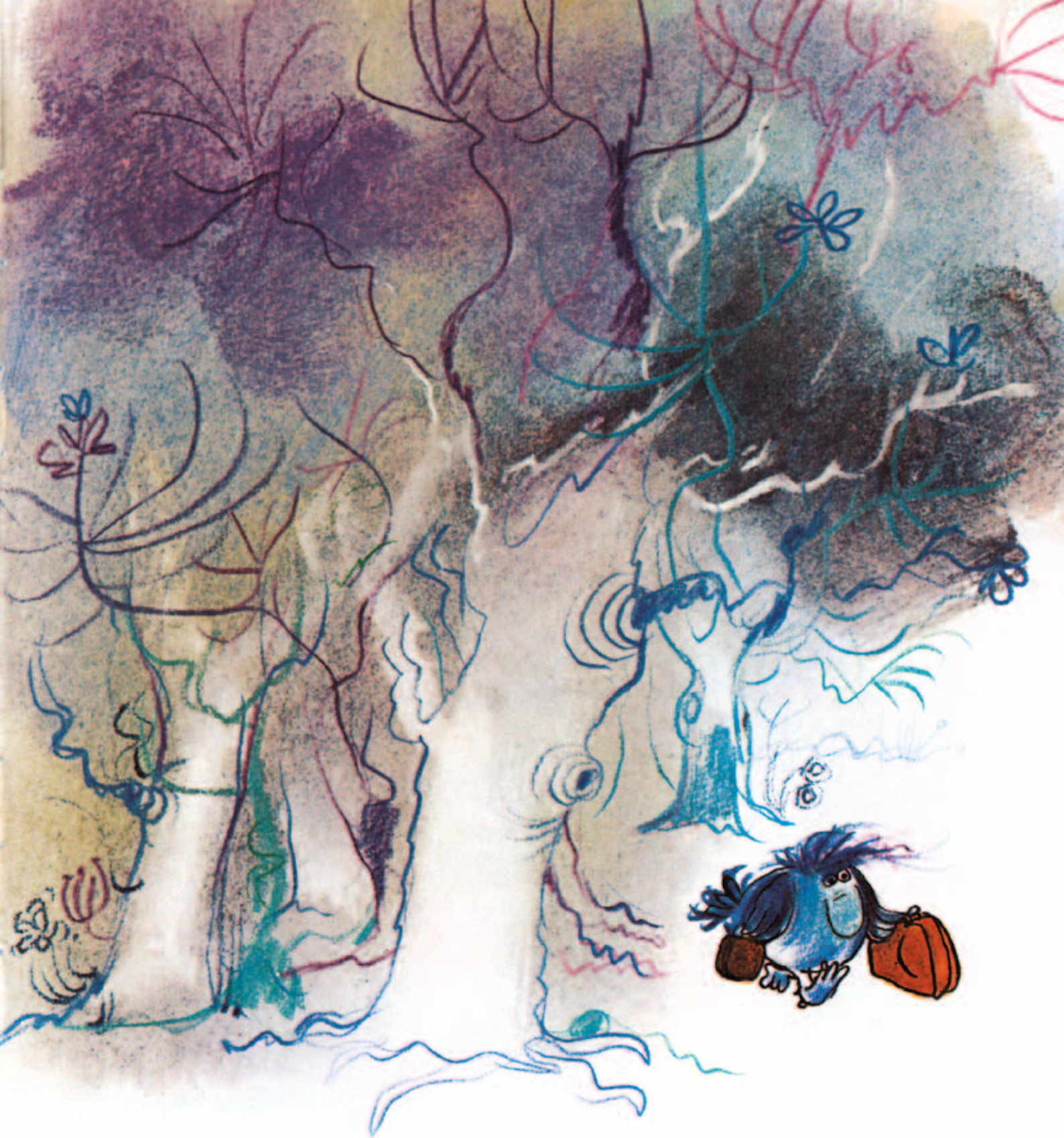
Egy kisebb bőröndbe egy-két apróságot rakott: poharat, törölközőt, zsebkendőt.

Egy nagyobb bőröndbe meg csokoládét, mert hosszú az út, s bár a hosszú úton is szigorúan fogyókúrázni akar, de azért valamit enni is kell.

S mivel már repülni régen nem tudott, a szigorú fogyókúra ellenére sem, fogta a két bőröndöt, s elindult gyalog Afrikába.

Alig ment pár lépést, megállt, letette a két bőröndöt, megtörülte a homlokát, s felsóhajtott: „Haj! Haj! De messze van Afrika! Sose érek oda gyalog!”

Pom Pom különös szokása,
hogy gazdáját, Picurt elkíséri
az iskolába. Ül Picur fején,
és mesél. Ezúttal Gombóc
Artúrról, a csokoládéimádó
madárról, aki a bűnös
élvezettől annyira meghízott,
hogy nem képes elrepülni
a többi madárral együtt
Afrikába. Hogyan jutott el
mégis a költöző madarak
telelőhelyére, erről szól a vidám
történet, melyet Sajdik Ferenc
rajzaival adunk közre.

A következő kötet sztárja:
Radírpók

1699 Ft

ISBN 978 963 245 222 7

9 789632 452227

 Könyvmolyképző Kiadó

